

350

350.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ

29-வது ஆண்டு விழா

சைவ மங்கையர் மகாநாடு

R673

N35

172042

தலைவர் :

ன் - டி. என். தாணு அம்மாள்

உ
சிவமயம்

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின்

29-வது ஆண்டு விழாக் கூட்டம்

சைவ மங்கையர் மகாநாட்டில்

வித்வான் - டி. என். தாணு அம்மாள் கூறிய

தலைமை உரை

அன்பார்ந்த சகோதரிகளே!

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 29-ம் ஆண்டு நிறைவு விழாவின் சைவமங்கையர் மகாநாட்டிற்கு என்னைத் தலைமைவகிக்கக் கேட்டுக்கொண்டவர்கள் இந்தச் சமாஜத்தின் அமைச்சராகிய சைவத் திருவாளர் - முன்னுரை ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், B. A., B. L. அவர்கள். இந்நண்பர் கொடுத்துள்ள இப்பணியை மேற்கொள்ளாது மறுப்பது சிறிதும் தகாதென்றே நினைத்து ஒப்புக்கொண்டேன். அவர்களுடைய மனத்தில் எப்பொழுதும் குடிகொண்டிருப்பது சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் அபிவிருத்திக்குரிய பெருங்கருத்துக்களே யாகும். சைவ சமயத்தில் நம்மவர்கள் ஈடுபட்டு அதன் பயனை அடைய வேண்டுமென்று அவர்கள் சதா முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; இதற்குச் சாதகமாக, சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் சைவத் திருமுறைகளையும் யாவரும் வாங்கிக் கற்றுணருமாறு அடக்கவிலைப் பதிப்புக்கள் வெளியிடுவதில் ஓயாது உழைத்து வருகிறார்கள். இவ்வாறு அரும்பெரும் பணியை ஆற்றிவரும் கனம் முதலியாரவர்களுடைய கட்டளையை யாரேனும் மறுக்கத் துணிவார்களா?

என் தகுதியை நோக்குவதாயின், யான் இப்பதவியை ஏற்று நடத்துதற்குச் சிறிதும் திறமையில்லாதவனென்பதை நன்குணர்வேன். எனினும், திருவருளின் துணைகொண்டும், இங்கே கூடியிருக்கும் சகோதரிகளுடைய அன்பின் துணை கொண்டும், ஒருவாறு எனது கடமையை நிறைவேற்றலா மென்று நம்புகிறேன்.

இன்று நாம் கூடியுள்ள இத் திருவதிகைமாநகர் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது; சைவ சமயிகளாகிய நமக்குப் புண்ணியஸ்தலமாகவும் திவ்ய ஸ்ரேஷ்டத்திரமாகவும் உள்ளது; சரித்திரத்தில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. ஒரு காலத்தில் சமண மதம் ஒங்கிச் சைவர் தாழ்ச்சியுற்று நின்றது. அப்போது மருணிக்கியார் 'தருமசேனர்' என்னும் பெயர்பூண்டு, சமண மதத்திற் புகுந்து, அச்சமயத்தாரில் தலைமைபெற்று விளங்கினார். அவரைச் சூலை நோயில் அகப்படுத்தி இறைவன் ஆட்கொண்டருளிய பதி இப் பழம்பெரும் பதியேயாகும். அவர் தமக்கையான திலகவதியார் இந்நகரிலேயே தவக் கோலம் பூண்டு ஆண்டவனுக்கு வேண்டும் தொண்டுபுரிந்து முத்தியடைந்தனர். சைவசமய சரித்திரத்தில் இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த இந்நகரைத் தெரிசிக்கும்படி அருள்புரிந்த எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இத் திருவதிகை நகரிலே சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் மகாநாட்டினைக் கூட்டுவித்து அதனைப் பெருஞ் சிறப்புடன் நடைபெறச் செய்யும் சைவத் திருவாளர் - தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களுக்கு நம் அனைவரது நன்றியும் உரியதாகின்றது.

இந்தப் புண்ணியஸ்தலத்தில் சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் மகாநாடு கூடுதல் தகுதியுடையதேயாகும். இதைக் காட்டிலும் மிக்க தகுதியுடையதாக வேறொரு திருப்பதியையும் கூறுதல் ஏலாது. அப்பர்சுவாமிகளிடத்தே பிற சமயாசாரியார்களிடம் காணப்பெறாத பெருஞ்சிறப்பு ஒன்று உண்டு. இவர் புறச்சமயத்திற் புகுந்துவிட்டபோதிலும் அவரை வலிந்து ஆட்கொண்டு அவரது இன்தமிழ்ப் பாமாலை களைப் புனைந்து 'நாவுக்கரசு' என்னும் அருமைத் திருநாமத்

தினையும் சிவபெருமான் சூட்டியருளினார். இவ்வாறு அனுகூரகம் புரிந்த ஸ்தலம் இத்திருவதிகையாதலினாலே, இந்தப் பதியிலே இறைவனது திருவருள் பரிபூரணமாக விளங்குவது என்று கொள்ளலாம். அன்றியும், நம் இனத்தைச் சார்ந்த மங்கையாகிய திலகவதியார் 'அடியேன்பின் வந்தவனை-நண்டு வினைப் பரசமயக் குழிநின்றும் எடுத்தாள வேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இறைவன் 'அவ்வாறே அருள்புரிவோம்' என்று கனவின்கண் உணர்த்தியருளினார். நாம் இன்று இம் மகாநாட்டிற் செய்துகொள்ளும் விண்ணப்பங்களையும் சிவபெருமான் செவியேற்று அருள்புரிவரென்பது ஒருதலை.

ஆனால், சகோதரிகளே! எவ்வகையான விண்ணப்பங்கள் நாம் செய்துகொள்ளுதல் வேண்டும்? இதற்கு நமக்குள்ள குறைபாடுகள் யாவை யென்பதைத் தெளிவா யுணர்ந்து கொள்ள முயலுவோம்.

சைவ சமயம்

குறைபாடுகளைத்தினும் மிக முக்கியமானதும் இச்சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகளோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புள்ளதுமான ஒன்றினை முதலாவதாக நாம் கூறுதல்வேண்டும். அதுதான் சைவ சமயம் பற்றியதேயாகும்.

சமயம் என்பதன் சொற்பொருளைக் குறித்துச் செய்யும் ஆராய்ச்சி பெல்லாம் மொழிநூற் புலவர்களுக்குரியதேயன்றிச் சமயத்தைப் பிரசாரஞ் செய்யவேண்டுமென்று முன்வந்திருக்கும் இம்மகாநாட்டின் ஆலோசனைக்குரியதன்று. 'சமுதாய வாழ்க்கையின் அஸ்திவாரம் போன்றது சமயம்' என்ற உண்மைதான் நாம் வற்புறுத்துதற்குரியது. மனித வாழ்க்கை என்று ஆரம்பமானதோ, அன்றே சமயமும் ஆரம்பமாயிருக்குமென்ப பகரலாம். சமயமில்லாத நாட்டினரையோ கூட்டத்தாரையோ காண்பது அரிதாகும்.

ஆனால் ஜனங்களது அறிவு, செயல் முதலியவைகள் பலதரத்தனவாயுள்ளன. அவற்றிற்கு ஏற்ப, அவர்கள் மதக்

தொள்கைகளும் பலதிறத்தனவாயின. எனவே, சமயங்களும் பலவாயின. ஆனால் எல்லாச் சமயங்களும் மக்கள் உயர்நிலையடையவேண்டுமென்னும் பெரு நோக்கமுடையனவே. அவை எல்லாவற்றிற்கும் அறநெறி உண்டு. அவ்வறநெறியும் பல திறத்தனவாயுள்ளன.

“வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு”

என்று தமிழ் வேதம் முழங்குகின்றது. சமுதாயத்தின் பொது வுள்ளத்தைச் சமயம் வெளிப்பெட்பதுபோல, வேறு யாதுங் காட்டமாட்டாது. சமுதாயத்தின் உயர்வு தாழ்வுகள் சமயத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளிற் பிரதிபலிக்கும். இதனால் இகவாழ்விற்கே சமயமானது எத்துணை இன்றியமையாத தென்பது விளங்கும்.

நமது சைவ சமயமானது தமிழ் மக்களது தொன்மைக்கும், பெருமைக்கும், நாகரிகச் சிறப்பிற்கும் ஏற்றபடி அமைந்துள்ளது. சங்க காலத்திலே சைவ சமயம் சிறந்து விளங்கிற்று என்பது நமது புராதன இலக்கியங்களால் அறியலாம். அந்நூல்களின் இடையிடையே சிவபெருமானது புகழ்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் தொடக்கத்தில் வரும்வணக்கச்செய்புன்களிற் பெரும்பாலன சிவபெருமானைப் பற்றியனவே. அன்றியும் சிவபெருமானுக்குரிய திருக்கோயில்களும் சைவத்தாபதர்களுக்குரிய பள்ளிகளும் அக்காலத் திருந்தனவாக நாம் அறிகின்றோம். அக்காலத்து வேறு பலமதங்களும் தமிழ் நாட்டில் இருந்தபோதிலும் சைவசமயமும் தக்க கௌரவத்தோடு நிலவியதென்பது உறுதி. இவ்வாறு புலவர்களாலும் அறிஞர்களாலும் போற்றப்பட்ட சமயமானது ஏழாம் நூற்றாண்டில் முன்பின் இல்லாத பெருஞ் சிறப்பெய்திற்று. சைவசமயாசாரியர்கள் தமிழ் நாட்டில் அவதாரஞ் செய்தனர். பக்திப்பிரவாகமானது தமிழ்நாடு முழுவதும் பரந்து நிரம்பியது. பிற சமயங்களெல்லாம் அவ்வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்து போயின. இந்தப் பக்தியின் விளைவாக இனிய கானமும், உள்ள முருக்கும் தெள்ளிய

சைவசமயத்
தின் தொன்
மையும் பெரு
மையும்

பண்ணிறைந்த பாடல்களும் தோன்றின. இவ்வருட்பாடல்கள் திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டன. இத்தெய்வப் பாடல்களாலும் சமயாசாரியர்களாலும் சைவசமயம் தமிழ் மக்களிடையே வேரூன்றி வளர்ந்து தழைத்தோங்கியது.

சைவசமயாசாரியர்களை யடுத்து சாஸ்திர அறிஞர்கள் தோன்றினர். அவர்களால் அறிவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆராய்ச்சி பெருகி வளர்ந்து சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் இயற்றப்பெறலாயின. சைவசமய வுண்மைகள் சாஸ்திர வாயிலாக அறுதியிடப்பெற்றன. இவ்வுண்மைகளைப் பொதுப்படையாக இங்கே குறிப்பது மிகையாகாது.

இவ்வுலகுக்கும் அதன்கண் வாழும் நமக்கும் தலைவன் ஒருவன் உளனென்பதை நினைந்து அத்தலைவனைப் பதியெனவும், உயிர்த்தொகுதியைப் பசுவெனவும் இவ்விரண்டிற்கும் புறம்பாயுள்ள உலகமுதலிய தோற்றங்களைப் பாசமெனவும் வழங்குவர். எனவே, சித்தார்த்தத்தின் உண்மைப் பொருள்கள் பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்றுமாகும். இவை எக்கர்லத்தும் நிலை நிற்பன. ஒன்றிலிருந்து ஒன்று தோன்றியவையல்ல. பதியென்பது உயிர்த்தொகுதிகளை யெல்லாம் காப்பதின் காரணமாக எல்லாம் வல்ல இறைவனைக் குறிக்கும் ஒரு சொல். பசுவென்பது பாச பந்தத்திலே கிடந்துழலும் உயிர்த்தொகுதியைக் குறிக்குஞ் சொல். பசுக்கள் எண்ணிறந்தன. அவை சிற்றறிவும் சிறுதொழிலு முடையன ; கடவுளால் உணர்த்தப்பெறின் உணரும் தன்மையன ; பதியோடும் பாசத்தோடும் தொடர்புடையன. பசு பளிங்குபோலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாக நிற்கும். பாசம் என்பது ஆன்மாக்கள் இறைவனை அறியவொட்டாது மறைத்து நிற்கும். பதியின் அருள்நோக்கால், ஆன்மாக்களைப் பிணிக்கும் தன் ஆற்றல் குறையுந் தன்மையுடையது. இது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் முத்திரத்தது. இவற்றை மும்மலமென்றுங் கூறுவர். இவைகளை நீக்க இறைவனோடு இரண்டறக் கலப்பதே பிறவியெடுத்ததன் பயனாம் என்பர்.

இங்ஙனமாகப் புலவர்களாலும் சமயாசாரியர்களாகிய பக்திச் செல்வர்களாலும் மெய்கண்ட தேவராதிய சாஸ்திர ஞானிகளாலும் நிறுவப்பட்ட சைவ சமயமானது இப்போது எந்நிலையி லுள்ளது?

இதன் விடையை நாம் ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் வேண்டும். தற்காலத்தில் ஒரு பரபரப்பு எங்கும் காணப்படுகிறது. நமது முன்னோர்கள் சித்த சமாதானத்துடனும் அமைதி யுடனும் வாழ்ந்து வந்த வாழ்வு நமக்கு இல் லாது போயிற்று. நமது நாகரிகத்தோடும் கல்வியறிவோடும் ஒத்திருந்த பிற மதத்தா ருடன் அகங்குளிர வாதஞ் செய்துவந்த

சைவசமயத்
தின் தற்கால
நிலை

காலம் பழங்காலமாய் விட்டது. நமது வாழ்வு பல துறைகளி லும் வேறுபட்டு விட்டது. இதற்குக் காரணம் யாது? நமது நாகரிகத்தோடு போரிடுதற்குப் படையெடுத்து வந்திருக் கின்ற ஐரோப்பிய நாகரிகமே காரணமாகும். இந்த நாகரிக மானது நம்மை வசீகரித்து விட்டது. நாம் அதன் சுழலில் அகப்பட்டு அமிழ்ந்து விட்டோம். நமது மதப்பற்றும் பிற வழக்க ஒழுக்கங்களும் சிறிது சிறிதாக அழிவெய்தி வருகின் றன. யௌவனத்திற்குரிய பரிபூரண ஆற்றலோடும் கூடிய இந்த நாகரிகம் மட்டுமன்று நம்மை இப்போது பாதித்துக் கொண்டிருப்பது. வேறொரு மிக முக்கியமான துணையை இந்நாகரிகம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. அது யாதெனில், மேலை நாடுகளில் பல நூற்றாண்டுகளாக நுண்ணிதின் ஆராய் ச்சி செய்து போற்றப்பட்டு வருகின்ற இயற்கைத் தத்துவ சாஸ்திரமே யாகும். இந்தச் சாஸ்திர ஞானமானது நம்மிடை யிலும் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. இதனால் பல பல நூற் றாண்டுகளாக நம்மவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த பல விஷயங்கள் நம்மனத்தை விட்டு அகன்றுபோயின. நம் முன்னோர்கள் என்றும் மாறாத உண்மைகளெனக் கொண் டிருந்தன பலவும் இப்பொழுது அங்கீகரிக்கத் தக்கனவல்ல வென்னும் உணர்ச்சி ஏற்பட்டு விட்டது. இவ்வுண்மைகளைப் பக்க பலமாகக் கொண்டிருக்கும் நமது சமயத்தின் மூல வேளும் சிறிது சிறிதாக அசைந்துகொண் டிருக்கிறது. சம

யப் பற்றும் ஈஸ்வர பக்தியும் இடையறாது ஊற்றெடுத்தொழுகும் நம்மவர்கள் உள்ளமும் இப்பொழுது ஊற்றுக் கண் அடைத்து உலரத் தொடங்கி விட்டது.

இவ்விரண்டையும் தவிர இவற்றோடுகூட நம் தேசத்திலே வந்து புகுந்த கிறிஸ்துவ சமயமும் நம் சமயத்தைச் சில காலத்திற்கு முன் தூர்ப்பலமாக்கத் தொடங்கிற்று. ஆனால் அதன் வலியெல்லாம் இப்பொழுது அடங்கிவிட்டது. அதுபற்றிய கவலையால் நாம் இப்போது வருந்தவேண்டிய ஆவசியகம் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை.

ஆனால் முற்கூறிய நாகரிகமும் பிரகிருதி சாஸ்திர உணர்ச்சியும் சிறிது கவலைக்கிடந் தருவனவாகவே உள்ளன. இவற்றால் நமது சமயமும் நாகரிகமும் கேடயெதி விடுமோ என்ற அச்சமும் நமக்கு உண்டாகின்றது. இத்தனை கவலைக்கு இடமாயிருக்கிறது நமது சமயம் என்பதுதான் அதன் தற்கால நிலை.

இங்ஙனமாயின் பிரகிருதி சாஸ்திரம் போதிக்கத் தகாதென நாம் ஏன் பிரசாரஞ் செய்யக்கூடாதென நம் சகோதரிகளிற் சிலர் வினவலாம். வெகுகாலமாக நீரோட்ட மென்பது அற்று ஆங்காங்கே குட்டமாகவும் மடுவாகவும், நீர் தேங்கித்தேங்கிக் கட்டுக்கிடையாய் நின்று அவ்வப்போது வந்துசேரும் குப்பைகளங்களால் மலினப்பட்டு அழுகிநாறும் ஆற்றுப்படுகரிலே திடீரென மழை இடைவிடாமற் பெய்து யுகாந்தமென்னும்படியாகப் பிரவாகமெடுத்து அழுக்கு நிரம்பிய மடுக்களை யெல்லாம் தூயநீரால் நிரப்பி விடுவதுபோன்ற தாகும் பிரகிருதி சாஸ்திர வுணர்ச்சியானது. அதனை நம் முழுமனதோடும் நாம் விரும்பியேற்றுக் கொள்ள வேண்டிய வர்களாகவேயுள்ளோம். நமது மக்களும் நமது தேசமும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமாயின் இந்தச் சாஸ்திர ஞானத்தை நாமும் நிரம்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையேல் நமது நாகரிகமும் நமது புராதனக் கல்வியும் மதமும் கேடு எய்துவதோடு அமையாது, அடியோடு அழிந்துவிடும் நிலைக்கு வந்துவிடு மென்றுகூடச் சொல்லலாம். இவ்வழிவும் சாமானிய

மாயிராது. நம்மவர்களாலேயே இகழப்பட்டு அதனைத் தாங்கி நிறுவுதற்கு தமிழ் மக்களுள் ஒருவரேனுமின்றி முடிவெய்தும்.

இதனை நாம் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்திலே இது போன்றதொரு உபாதி பூர்வத்தில் எப்பொழுதும் நிகழ்ந்ததே இல்லை. நம் அறிவே இதனால் வஞ்சிக்கப்படுதலாலும், வேறுபாடு சிறிதுந்தோன்றுவண்ணம் சிறுகச் சிறுக நமது உள்ளத்தியல்பும் உலக வாழ்வும் மாறிக்கொண்டு வருதலாலும், இவ்வுபாதியின் உண்மையான முடிவு எளிதில் உணரக் கூடாததாயுள்ளது. ஆனால் அது பற்றி நாம் ஏமாந்து போகக்கூடாது. எதிர்கால முடிவை ஒருவாறாக அனுமானித்து இப்போதே வேண்டுவன செய்தல் நலம். தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவனார்,

‘வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்துறு போலக் கெடும்.’

என்று கூறியிருக்கின்றார். ‘வைத்துறு’ என்பது வைக்கோற்போர். ஏதேனும் ஒரு தீங்கு வருவதற்கு முன்னாலே, அத்தீங்கினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளாதவனுடைய வாழ்வானது, பெரு நெருப்புக்கு முன் வைக்கோற்போர் அழிந்து விடுவதுபோல அழிந்து விடும் என்பது இதன் கருத்து. இவ்வுண்மை நமக்கு எப்பொழுதும் வழிகாட்டியாய் யிருக்க வேண்டும்.

மேற் குறித்த தீங்கு வாராமற் பாதுகாப்பது எப்படி? நமது சமயத்தின் பூர்வ சரித்திரத்தை நோக்குவோம். பிற சமயங்களால் நலிவு ஏற்பட்ட காலத்தே சமயாசாரியர்கள் தோன்றிச் சமயத்தை நிலைநிறுத்தினார்கள். அப்படி ஓர் அவதாரம் இப்போது நிகழ்ந்து விடுமென்று நாம் எதிர் பார்க்கவில்லை. யாரேனும் ஒரு புண்ணிய புருஷன் அப்படித் தோன்றினாலும் அவரை யுணர்ந்து போற்றக்கூடிய தகுதி நம்மிடத்தில் இல்லை. நமது வாழ்க்கை யுலகில் அவ்வகை அவதாரத்திற்கு வேண்டும் நிலைமையே இல்லை யென்று கூறவேண்டும். பின் யாது செயற் பாலது? எவ்வகையாக நமது சமயத்தைப் பாதுகாத்துப் போற்றுவது?

சமயமும் இயற்கைத் தத்துவ சாஸ்திரமும் உண்மையில் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டன வல்ல. இயற்கைத் தத்துவ சாஸ்திரங்களின் ஆராய்ச்சி குறிப்பிட்ட ஓரெல்லைக்குமேற் செல்ல மாட்டாது. அவ்வெல்லை நமது கடமையைக் கடந்து நிற்கும் மூலதத்துவங்களைக் குறித்து இயற்கைத் தத்துவ சாஸ்திர ஆராய்ச்சி நிகழ்வதில்லை. இந்த மூலதத்துவப் பிரதேசமே சமயஆராய்ச்சி சஞ்சரிக்கும் இடமாகும். ஆனால் இயற்கைத் தத்துவ சாஸ்திரங்களுக்கும் சமய சாஸ்திரங்களுக்கும் சம்பந்தமே கிடையாது என்று நினைத்தல் தவறு. இயற்கைத் தத்துவ சாஸ்திரங்களால் ஆராய்ந்து காணப்பட்ட உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே சமய சாஸ்திரங்களின் ஆராய்ச்சி செல்லுதல் வேண்டும். இந்நெறியிற் சென்றாலன்றி அறிவாளர்களுக்கு அவை பயன்படமாட்டா. கோயிலொன்று எடுக்க வேண்டுமாயின், அதற்கு அடிப்படையாக அஸ்திவார மொன்று அமைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டுமல்லவா? இந்த அஸ்திவாரம் எவ்வளவு வன்மையுடையதாயிருக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவுதானே கட்டடமும் உயர்ந்து சென்று வலிமையுடையதாயிருக்கும்? அது போன்றே இயற்கைத் தத்துவ சாஸ்திர உண்மைகளுக்கு (Scientific Truths) மாறுபடாது, அவற்றோடு பொருந்தவே சமய ஆராய்ச்சிகளும் நடைபெறுதல் வேண்டும்.

இங்ஙனம் சமய ஆராய்ச்சி நடைபெறுதல் வேண்டும் என்றதன் கருத்து யாது? நமது முன்னோர்கள் கண்டுகொள்ளாத புதுவுண்மைகளை இவ்வாராய்ச்சியாற் காணமுடியுமென்பது கருத்தாகுமா? அன்று. வேறு யாதென்றால், நாம் சமயத்தை நோக்கும் முறையானது (Angle of vision) முற்றிலும் மாறுபட வேண்டும் என்பதே. இம்முறைக்கேற்ப நமது சமய சாஸ்திர உண்மைகள் ஆராய்ச்சியால் புதிதாக விளக்கப்படுதல் வேண்டும். இயற்கைத் தத்துவசாஸ்திர உணர்ச்சியிலும் அதன் விசாரணமார்க்கத்திலும் வல்லவர்கள் நமது சாஸ்திரங்களை முறைப்படி ஆராய்தல் வேண்டும். அப்படி ஆராய்ந்து எளிய தெள்ளிய வசனங்களில் நமது சமயசாஸ்

திர உண்மைகளை எழுதிப் பிரசுரஞ் செய்தல் வேண்டும். நாம் போலி ஆராய்ச்சிகளைப் போற்றித் திரிதல் கூடாது. நமக்கு இயல்பாகவுள்ள சமயாபிமானம், தேசாபிமானம் இவற்றைத் திருப்தி செய்யவேண்ணி, நம் நாட்டினரும் பிற நாட்டினரும் ஒரு சில நூல்களை எழுதி வருகின்றனர். அத் தகைய நூல்களால் நமது அறியாமை வளருமேயன்றி அறிவு அபிவிருத்தியாகாது.

மேற் கூறியவாறு செய்தலால் நமது சமயப்பற்று அழிந்துவிடுமென்று நாம் நினைத்தால் அதைக்காட்டினும் பெருந்தவறு வேறென்று இல்லையென்றே கூறுவேன். அத் துணை எளிதிலே, தொட்டவுடன் தகர்ந்து விழக்கூடியதன்று நமது சமயம். அதன் அஸ்திவாரம் மக்களது இதய தத்துவத்தின் அடிகாறுஞ் சென்று பரவியுள்ளது. அதனைப் போற்றி வளர்த்த சமயாசாரியர்களும் சாஸ்திர ஞானிகளும் பேரறிவு வாய்ந்தவர்கள். நமது தமிழ் மக்களும் இயற்கையிலேயே சமயப்பற்று மிக்கவர்கள். ஆதலால் இவ்வகையான ஓர் அச்சத்திற்கு ஆஸ்பதமேயில்லை. இதற்கு நேர்மாறாக, இயற்கைத் தத்துவ உண்மைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு சமயத்தவங்களை ஆராய்வது மிகப்பயனுடையதாய் நம்மவர்களுக்குச் சமயத்தின்மீதுள்ள பற்றினை வளர்த்து, அதனை என்றும் அசைக்கவொண்ணாத நன்னிலையில் நிறுத்துமென்பது ஒருதலை.

“முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே”

என்று இறைவனே அவனருள் கைவந்த பெரியோர்களால் கூறப்படுகின்றான். இங்ஙனமாயின், அவனது இயல்புணர்ந்து அவனை யடைதற்குரிய நெறியைச் செப்பஞ் செய்து புதுமையாக்குவது அவனுக்கு உகந்ததாய்த் தானே இருக்கவேண்டும்?

இவ்வரிய தொண்டினை மேற்கொள்ளுதற்கு நமது சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் மிக்க தகுதியுடையதென்பது எனது

கருத்து. இதற்கேற்ற முயற்சிகளைச் செய்யும்படி இந்த மகர் சமாஜத்தின் அங்கத்தினர்களின் உள்ளங்களை இறைவன் தூண்டியருளுதல் வேண்டுமென்பது நாம் அனைவரும் முதலாவது செய்துகொள்ளும் பிரார்த்தனையாகும்.

இம் மங்கையர் மகாநாட்டில் நாம் செயற்பாலது யாது? மேற்கூறிய ஆராய்ச்சித் துறைகளிலே நம்மவர் மனம் பதியும்படியான முயற்சியை நாமும் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் முற்காலத்தில் நிகழ்ந்த ஓர் அரிய செய்தி பெண்பாலாராகிய நமக்கெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சியை ஊட்டத்தக்கது.

பாண்டிய நாட்டிலே நெடுமொற நாயனார் அரசுபுரிந்து கொண்டிருந்த காலத்திலே சைவசமயம் மிகவும் க்ஷீணதசையுற்றது. சமணசமயம் தழைத்தோங்கலாயிற்று. தமிழ்நாட்டில் தொன்றுதொட்டு நிகழ்ந்துவந்த சமயக்கல்வியும் ஆசாரமும் சமுதாய வாழ்க்கையும் நெறிதடுமாறலாயின. குடிகளுக்குத் தாயாகியும் அரசனுக்குப் பெருந்துணைவியாகியும் விளங்கிய மங்கையர்க்கரசியார் என்னும் பெருந்தேவியார் நமது சமுதாயத்தின் நன்மையையும் சைவ சமயத்தின் நன்மையையும் கருதித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தமது நாட்டிற்கு வரவழைத்துச் சமணர்களை வாதில் வெல்வித்து, அரசனைத் தீ நெறியினின்றும் உய்வித்துத் தமிழ்நாட்டிற்குப் புத்தயிர் அளித்தனர். மங்கையர்க்கரசி என்ற பெயர் இவருக்குக் காரணப் பெயராகவே அமைந்து விட்டது. அவரை நமது இனத்தைச் சார்ந்தவரென்று சொல்லிக்கொள்வதில் நமக்கு மட்டிலடங்காத கர்வம் அடைகின்றோம். அம்மரபிலே தோன்றிய நாமும் சைவ சமயம் ஒங்குதற்பொருட்டு முயற்சிசெய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

பெண் சமுதாயம்

இக்கடமையை மேற்கொள்ளவேண்டுமாயின் அது நம் பெண்பாலாரது அறிவு வன்மைகொண்டே இயலுவதொன்றும். அறிவு வன்மை எப்படி ஏற்படும்? அது 'சுதந்திரம்'

என்னும் வினாநிலத்திலன்றி வேறிடங்களில் உற்பத்தியாக மாட்டாது. அறிவு மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாதலில் எவ்வகையான தடையும் இருத்தல் கூடாது. நமக்கோ உரிமையென்பதே யில்லையாயின், சுதந்திர வுணர்ச்சி எவ்வாறு உண்டாகும்? இப்போது சில காலமாகப் பெண்களது உரிமையை நமது சகோதரர்கள் பேணிவருகிறார்களென்பது உண்மை. நம்மவரில் ஒருசிலரும் தம் சகோதரிகளுடைய உரிமைகளின் பொருட்டு அரும்பாடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பதும் நாம் மகிழ்ச்சியுடன் எடுத்துக்கூறத்தக்கதே. எனினும், இம்முயற்சி போதிய அளவு உளதென்று நினைக்க முடியவில்லை. அன்றியும் இதற்கு மூன்று வகையான இடையூறுகள் எதிரிட்டு நிற்கின்றன.

முன்னேற்றத் தைத் தடைப் படுத்தும் இடையூறுகள்   **முதலாவது :** நாம் பேதையர்களாய்க் கௌரவமற்ற வாழ்க்கையில் வெகு காலமாக உரங்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால் நமக்கு நாமே பகையாயிருக்கிறோம்.

இரண்டாவது : பெண்பாலார் ஆண்பாலாரது உடைமை என்ற உணர்ச்சி, ஆண்பாலாராகிய நமது சகோதரர்களுக்கு மிகப் பூர்விக காலந்தொட்டுப் பரம்பரையாய் வருவதொன்றும். 'மங்கையர்' என்றுஞ் சுதந்திரபங்கர்' என்ற கோட்பாடு இவ்வுணர்ச்சிபற்றி யெழுந்ததே. இதனை நம்பெண்ணினத்தவரும் ஒருவாறு ஆமோதித்தே வந்திருக்கிறார்கள். இப்போதும் அதனை நாம் ஆமோதித்து வருகிறோம். இவ்வுணர்ச்சி அறவே நீங்குதற்குரிய காலம் அடுத்து விட்டதென்று கூறமுடியாது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் முதற்கொண்டு இவ்வுணர்ச்சி சமீப காலத்திலே தான் மறையலாயிற்று. இப்போதுதான் சமத்துவ வுணர்ச்சி அங்கே பரவி வேரூன்றி யுள்ளது. நமக்கு அத்துணைத் தீவிரமான பக்குவம் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை; அத்துணை அவசரமாகவும் சமத்துவ வுணர்ச்சி நிரம்பி அனுஷ்டானத்துக்கு வருதல் கூடாது. ஏனெனின் அவ்வுணர்ச்சியானது சமுதாயக் கேட்டிற்கு இடமில்லாதபடி மெல்லப் பரவுவது தான் நலமாகும். ஆனால் அது பரவ வேண்டுமென்பது அவசியம். பரவச் செய்வதும் எளிதில்

முடிக்கக்கூடிய காரியமன்று. ஏனெனின் 'சுதந்தரபங்க வுணர்ச்சி' காரணத்தை யொட்டி நிகழ்வதன்று. காரணம் யாதும் வேண்டாது உள்ளத்துணர்வினால் மட்டுமே இது நிகழுவதாகும். இதனைத் திருத்துதற்கு மிக நீண்ட காலம் வேண்டியதாயிருக்கலாம்.

மூன்றாவது இடையூறுகக் கூறவேண்டியது யாதெனின், நமது சகோதரர்கள் அனுஷ்டான மூலமாயும் மறைவாயும் பகிரங்கமாயும் செய்து வரும் எதிர்ப்பிரசாரமாகும். இதனை விரித்துக் கூறவேண்டிய அவசியமிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. நம் சகோதரிகளிற்பலரும் இவ் எதிர்ப்பிரசாரத்தில் அகப்பட்டுத் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இம் மூவகை இடையூறுகளும் தமிழ் மக்களது வாழ்க்கைச் சரிதத்தில் எல்லாக் காலத்தும் ஒருநிலையாகவே நின்று சமுதாய முன்னேற்றத்தைத் தடைசெய்து வந்ததாகக் கூறமுடியாது. நமது சமயக்கொள்கைகளிலும் கடவுளர்கள் சரிதங்களிலும் பெண்மை மிக்க கௌரவமுடையதாகவே கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

உலகில் புல் பூண்டு முதல் மக்கள் ஈறாக எப்பொருளைப் பார்த்தாலும் ஆண் பெண் தன்மையாகவே இயைந்து தோன்றுகிறது. எல்லாம் வல்ல சிவமும் தம் உடலில் பாதி பெண்ணுரு வமைந்தே தோன்றுகிறார்.

பெண்மை

யின்

கௌரவம்

அவரை வழிபடுவோரும் அம்மூர்த்தத்தை

அம்மை அப்பராகவே வழிபடுகின்றனர். இவ்

வாறு கடவுள் ஆண் பெண் வடிவாக இருப்ப

தின் நோக்கம் என்னையென்று உற்று நோக்குவோமாயின்,

அவ்வடிவம் இச்சராசரங்களனைத்தும் ஆண் பெண் வடிவா

யிருத்தலை அறிவுறுத்தும். மேலும் இந்தத் துவந்துவருபம்

எப்பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றதென்று பார்ப்போமாயின்,

அது சக்தி, சிவம் என்பதே ஆகும். சக்தியாவது சிவத்தின்

அருளாகும். அவ்வருளைச் சிவத்திடமிருந்து பிரிக்க இய

லாது. ஆகையால் இரண்டும் உயர்வு தாழ்வின்றி ஒத்து உல

கை நடத்துகிறது. அவ்வாறு உயர்வு தாழ்வில்லை என்றாலும்

‘சிற்சில அவசரங்களில் சிவத்தைவிட சக்திக்குப் பெருமை அதிகமாக விளங்குகிறது. அச்சக்தியின் அம்சமே பெண் மக்களாவர் என்று கூறுவதில் ஒருவரும் ஐயப்பாடு கொள்ளார். செல்வம் வேண்டுமானால், அதற்கு அதிபதியானவள் இலக்ஷ்மியே ஆவள். கல்விக்குத் தெய்வம் கலைமகள். வீரத்திற்குத் தெய்வம் வீரலக்ஷ்மி. இப்பெண் தெய்வங்கள் இல்லாத நாடு என்னும்?’

பெண்களுட் சிறந்தா ளொருத்தியின் பெருமையால், இப்பெண் தெய்வங்கள் அடைந்துள்ள மேன்மையைக் கம்பரது தெய்வ வாக்கினால் உணரலாகும்.

‘சோகத்தா ளாய நங்கை கற்பினுற் றொழுதற் கொத்த
மாகத்தார் தேவிமாரும் வான்சிறப் புற்றூர் மற்றைப்
பாகத்தா ளிப்போ தீசன் மகுடத்தாள் பதுமத் தாளும்
ஆகத்தா ளல்லன் மாய னுயிர மௌலி மேலாள்.’

பண்டைக் காலத்தில் நம் நாட்டுப் பெண்மணிகளின் சரிதங்களை நோக்கினாலும், அக்காலத்தே பெண்மை கௌரவிக்கப்பட்ட தென்பது விளங்கும். முற்காலத்திலே நம்மவர்கள் பல துறைகளிலும் மேன்மை யுற்றிருந்தார்களென்பது புராதன நூற்களில் பல இடங்களிலும் கூறப்படுகின்றது. இடைக் காலத்திலும் அவ்வாறே பெண்மக்கள் புகழுடன் விளங்கியுள்ளார்கள். மணிமேகலை, திலகவதியார் முதலான துறவிகளும், கண்ணகிமுதலிய கற்பரசிகளும் இருந்து பெருமையடைந்தது நமது நாட்டிலேதான். மங்கையர்க்கரசி வரலாற்றால் பெண்கள் எவ்வளவு உரிமை யுடையவர்களாக இருந்தார்களென்று அறியலாம். அரசன் அமண் மதத்தில் ஈடுபட்டிருந்தும் அரசியார் தம் கொள்கையை மாற்றாது சைவ நெறியிலேயே நின்று அந்நெறி தழைப்பதற்குப் பெரிதும் முயன்று இறுதியில் வெற்றியடைந்தனர். அரசனும் அரசியைத் தன்வழி நடக்கச் சிறிதும் முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசியாரைச் சிறிதும் துன்புறுத்தியதாகவும் நாம் கேள்விப்படவில்லை. இதற்கு மாறாக அவரவர் கொள்கையின்படி நடப்பதே உத்தமம் என்று அரசியாருக்கு அரச

சன் சுய அதிகாரமும் அளித்திருந்தா னென்று கருத இட முள்ளதாகின்றது.

சங்ககாலத்திலே பெண்புலவர்கள் பலர் விளங்கினார்களென அறிகின்றோம். இவர்களது சரிதங்களை யெல்லாந் தொகுத்து 'நல்லிசைப்புலமை மெல்லியலார்கள்' என்ற நூலும் வெளிவந்துள்ளமை பலரும் அறிவர். பெண்களின் கல்விப் பெருமை ஒளவை பாரி மகளிர் முதலானோரது சரிதங்களைப் படிக்குந்தோறும் எல்லையில்லாத பெரு மகிழ்ச்சி யடைகின்றோம். வள்ளுவர் காலத்தில் ஆண் மக்களைப் போலவே பெண் மக்களும் படித்து வந்தார்களென்பது அவரது நூலால் அறியலாம்.

‘விலங்கொடு மக்க ளினைய ரிலங்குநூல்
கற்றூரோ டேனை யவர்.’

என்ற குறளைக் கவனிக்க. இங்கே ஆசிரியர் வள்ளுவனார் ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் உளப்பட 'மக்கள்' என்று பொதுவாகவே கூறினர். புறநானூறு என்னும் மிகப்புராதனமான தொகைநூலிலே, பிசிராந்தையார் என்னும் புலவர்தாம் மூப்படைந்தும் நரைதிரை முதலியனவின்றிச் சரீரப் பொலிவோடு இருப்பதற்குக் காரணம் இன்னதென்று கூறு மிடத்து,

‘மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்.’

என்று நயம்பெற விளக்குகின்றனர். இவ்வுடிக்கு உரைகாரர் 'மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவு நிரம்பினார்' என்று பொருள் எழுதினர். இதனால் பண்டைக் காலத்தில் பெண்கள் கற்று அறிவுடையராயிருந்தமை பெரிதும் போற்றப்பட்டதெனல் வெளிப்பட.

அன்றியும் மெல்லியர் என்றும் அபலைகள் என்றும் (Weaker sex) என்றும் பெண்களின் வீரத் தாய்மை ஒதுக்கப்படுகின்ற நம் இனத்தவர் முந் காலத்தே வீரத் தாயராகவும் விளங்கி இருந்தனர்.

‘நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோள்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்டவென்
முலையறுத் திடுவன் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வானொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழுவோள் சிதைந்து வேறுகிப்
படுமகன் கிடக்கை காணாஉ

நன்ற ஞானநினும் பெரிதுவந் தனளே.’ (புறம் - 278.)

போர் பலநாள் நிகழ்ந்தது. அதிலே பொருதற்குச் சென்ற தனது மகன் யாதாயினனாவென்ற கவலை ஒரு பெண்ணரசியை வாட்டிற்று. இக்கவலையால் அவளது அழகிய மேனி நரம்பு புறந்தோன்றும்படி வற்றியது. வேயெனத் திரண்ட தோள் மெலிந்தது. இடைப் பிரதேசமெல்லாம் ஒட்டி யுணங்கிப் போயிற்று. நடுப் பருவத்தளாயிருந்தும் முதுமை யெய்தியவள் போன்று ஆயினாள். இவ்வாறு கவலை தேங்கிய முகத்தொடு வருந்தி யிருந்தபொழுது ஒரு கொடிய சொல்லைக் கேட்டாள்: தன் மகன் படைக்குத் தோற்றேடினன் என்று. இங்ஙனம் ஒருவர் இருவர் கூறினால் அது பொய்யாகவே இருத்தல் வேண்டுமென்று ஒதுக்கி விடுவாள்; பலரும் கூறினார்கள். கோபங் கொள்ளுவதற்குச் சிறிதும் இயலாதிருந்த அவளது கண்களில் சினத் தீயானது கொழுந்து விட்டெரிந்தது. ‘இச்செய்தி ஒருபொழுதும் உண்மையாகாது; உண்மையாய் இருக்குமாயின், மகனென்று எனது மடிமீதேறி எனது ஸ்தன்னியங்களில் வாய் வைத்துப் பால் குடித்து விட்டான். அவை மலினப்பட்டு விட்டன; அவைகளை அறுத்தெறிவே’னென்று சபதங் கூறிப் போர்க்களத்திற் சென்று செய்தி அறியலானாள். அங்கே யாது கண்டாள்? போர்க்களமெல்லாம் பிணக் குவையாகவும் இரத்த மயமாகவும் இருந்தது. பிணங்களைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றாள். தனது மகன் பலரிடையிலே அகப்பட்டு அஞ்சாது போர்புரிந்து

மடிந்து கீழ்வீழ்ந்து கிடக்கின்றான். அவனது முகத்திலே தைரிய லக்ஷ்மி பொலிந்து விளங்குகின்றான். தனது புத்தல் வளை இந்நிலையிற் கண்ட தாய் யாது செய்தாள்? தனது பெருங்குடிக்கு அரும்பெறல் மகனாய் அவன் பிறந்தகாலத்து உண்டாகிய மகிழ்ச்சியைக் காட்டிலும் பெரியதோர் மகிழ்ச்சி எய்தினான். இவ்வரலாற்றைக் காக்கை பாடினியார் நச் செள்ளையார் என்னும் பெண் புலவர் சித்திரித்துள்ள பேரழகினை முற்கூறிய செய்யுளிலே கவனியுங்கள்.

இங்ஙனமாக வாழ்க்கை நலத்திலும் கல்விப் பெருமையினும் வீரச்சிறப்பினும் நாம் கௌரவம் பெற்றிருந்தோம். இக்காலத்திலோ நம் பெண்மணிகள் உரிமையற்று அடிமை பெண்களின் வாழ்வு வாழ்ந்து அலங்கோலமடைகின்ற தங்கால நிலை னர். அவர்களுக்குப் போதுமான கல்வி அறிவு கிடையாது. ஆடவர்கள் - எல்லா முறையிலும் துறையிலும் தங்களை ஒத்த பெண்மக்களை ஒருபக்கம் ஒதுக்கி விடுகின்றனர். ஆண்மகனுக்கு 21 வயது வரையிலும் கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது. பெண்மகனுக்கோ என்றால் அவள் 12 அல்லது 13 வயது அடைந்தவுடனேயே அவளைப் பல் இடையூறுகளுள்ள பாரமிகுந்த ஒரு குடும்ப வாழ்க்கையில் தள்ளி விடுகின்றனர். அவள் அறிவும், கல்வியும் அந்த வயதோடு குன்றிவிட்டதானால் அவள் வாழ்வு என்னாகும்? எங்ஙனம் அவள் இல்லறத்தைச் செவ்வையாக நடத்த வல்லவளாவாள்? எங்ஙனம் அவள் கணவனோடு ஒத்த சுகதர்மிணியா யிருத்தல் கூடும்? அறிவுப் பெருக்கத் துக்குரிய கல்வியைப் பெண் அடையாதொழிந்தால் அவள் கதி என்னவாகும்?

“தொட்டில் ஆட்டும் கை உலகை ஆட்டும் கை” என்பது உண்மை யல்லவா? இவள் மடமையில் ஆழ்ந்திருந்தால் அவள் வயிற்றுதிக்கும் குழந்தைகள்தான் மேன்மை அடைய முடியுமா? பயிரின் நலன் நிலத்தின் தன்மையைப் பொறுத்த தன்றோ? இன்று பெண்களின் மடியில் தவழ்ந்து விளையாடும் பால்மணம் மாறாப் பாலகர்கள், நாளை, வீரர்களாகவும், சூரர்களாகவும், இராஜதந்திரிகளாகவும், தேசத் தலைவர்களாகவும்

ஆகின்றார்களென்பதை யாரால் மறுக்க முடியும்? இவ்வாறு ஆகவேண்டியவர்களுக்கு இளமையிலே நற்பழக்கமும் நற்போதனையும் மிகவும் அவசியமல்லவா? தாயர் அறிவாற்றல் உடையராயிருந்தாலன்றி அவர் மக்கள் நல்லோர்களும் பெரியோர்களும் ஆதல் எப்படி?

எத்தனை உயர்ந்த லட்சியங்களைப் பெண் கைக்கொண்டிருக்கிறாள்? அவள் தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் தன்மையுடையவள். அவள் தாய்மை பூண்டு தன் குழந்தையிடம் எவ்வளவோ அன்புடனும் பொறுமையுடனும் நடக்கிறாள். அதோடு நில்லாது, தன் கணவன், மாமன், மாமி இவர்களுக்கு அடக்க ஒடுக்கமாக வேண்டும் தொண்டாற்ற வல்லவளா யிருக்கிறாள். எப்போதும் அவள் முகத்தில் அன்பு நடனம் புரிகிறது. கருணை குடியிருக்குமிடம் பெண் இதயமே. பெண்மை என்றால் பொருள் யாது? அது அடக்கம், பொறுமை, தியாகம், கருணை, அழகு இவைகளெல்லாம் ஒருங்கு நிறைந்ததொன்றும். ஆண் ஒரு பாதி பெண் ஒரு பாதியாக இலங்கும் இந்நாட்டில் ஒரு பாதியான பெண் குருதியோட்டம் குன்றிக் குறுகினால் இந்நாட்டின் நிலை என்னாம்? பெண்ணுலகின் உரிமை, வளம், அறிவு, வீரம், இவைகள் முன்னேற்றினாலன்றி, நம் நாட்டுக்கு உயர்வு வாராதென்பது திண்ணம்.

ஆகவே, நமதுசமுதாயம் முன்னேற்றமடையவேண்டுமாயின், நமது நாடு, பிறநாடுகளை யொப்பப் பெருமையுறவேண்டுமாயின், நம்மவர்களுக்கு இகவாழ்வில் இன்பம் பெருகவேண்டுமாயின், நமது சகோதரிகளது உரிமை தக்கவாறு பேணப்படுவது அத்தியாவசியமாகும். அவர்களுக்குக் கல்வி நன்றாகக் கற்பிக்கப்பெறுதல் வேண்டும். அவர்களைக் கௌரவமாய் நடத்துதல் வேண்டும். அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறாயினவெல்லாம் ஒழிதல் வேண்டும். இவ்வாறு உரிமை, கல்வி, கௌரவம் என்ற முச்செல்வமும் நம்மவர்கள் அடையுமாறு இறைவன் திருவருள் கூட்டுவிக்கவேண்டும் என்பது

நமது இரண்டாவது பிரார்த்தனையாகும். நமக்குரிய இலட்சியங்கள் இவையென்பதை,

‘ துன்பே நிறையும் மன்பே ருலகாம்
எரியுங் கானல் விரியும் பாலையில்
திரியும் மனிதர் நெஞ்சஞ் சிறிது
தங்கி யங்கவ ரங்கங் குளிரத்
தாருவாய்த் தழைத்தும் ஓயாத் தொழிலில்
நேருந் தாகம் நீக்குவான் நிமல
ஊற்றா யிருந்தவ ருள்ளம் ஆற்றியும்
ஆறிலக் கள்வர் அறுபகை மீறில்
உறுதுணை யாயவர் நெறிமுறை காத்தும்
முயற்சியாம் வழியில் ஆயர்ச்சி நேரிடில்
ஊன் றுகோ லாயவர் ஊக்கம் உயர்த்தியும்
இவ்விதம் யாரையும் செவ்விதிற் படுத்தி
இகத்துள சுகத்திற் களவுகோ லாகிப்
பரத்துள சுகத்தை வரித்தசித் திரமாய்
இல்லற மென்பதன் நல்லுயி ரேயாய்
கின்றது (மங்கையர்) காதலின் டிலைமை ’

என்று வரும் அழகிய அடிகளில் தமிழ்நாட்டின் தவப்புதல் வர்களுள் ஒருவராகிய ஆசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் நயம்பெறக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த இலட்சியங்களை நம்மவர்கள் மனத்தில் மேற்கொண்டு ஒழுக்கி வருவதற்கு இறைவன் அருள்புரிவானாக.

பெண் கல்வி

இதுகாறும் சமயம்பற்றி நோர்ந்துள்ள குறைபாடுகளை யும், சமுதாயம்பற்றி நோர்ந்துள்ள குறைபாடுகளையும் கூறினேன். இனிச் சமயப்பற்றும் சமுதாயப் பெருமையும் நிலைத் திருப்பதற்கு அவசியமாக வேண்டப்படும் கல்வி : பொது கல்வியைக் குறித்துச் சில கூற விரும்புகின்றேன். சாஸ்திர விஷயமான கல்வியைப்பற்றி, சமயத்

திற்கு நேர்ந்திருக்கும் குறைபாடுகளை விவரிக்கு மிடத்து ஒருசிறிது கூறினேன். நமக்குமட்டுமென்று : ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் இப்போதுள்ள கல்விமுறை மிகவும் பொருத்த மற்றதாகவேவுள்ளது. பிற நாட்டினர் அவ்வவர் தாய் மொழியில் கல்வி பயிலுகிறார்கள். நமது தூதிர்த்ஷ்ட வசத்தால் பிற பாவைகளுக்குங்கூட நாம் அடிமையா யிருக்கிறோம். நமது தாய்மொழியில் நாம் கல்வி பயிலுவதில்லை. நமது குழந்தைகள் 5 வயதளவில் ஆங்கிலம் படிக்கத்தொடங்கி 21-வது வயது முடியக்கற்றுப், பின் பி. ஏ. பட்டம் பெறுகிறார்கள். இந்நீண்டகாலக் கல்வி அவர்களது வாழ்க்கைக்குச் சிறிதும் பயன்படுவதில்லை. இது ஒருபுறமாக, அவர்களுடைய அறிவேனும் விசாலித்து வளம் பெற்றிருக்கிறதா? என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லை. எப்பொழுதும் பரீட்சை தான் ! வாரப் பரீட்சை. மாதப் பரீட்சை, ஆண்டுப் பரீட்சை, திடீரென்று பரீட்சை (Surprise examinations): இப் பரீட்சைகளாலும் அதற்கு வேண்டும் புத்தகப் படிப்பாலும் சரீரம் மெலிந்து எலும்பாகிப் பின்னுள்ள வாழ்க்கைக்குச் சிறிதும் உதவாது போய்விடுகிறது. இவ்வாறு இரவும் பகலும் படித்த படிப்பும் ஞாபகத்தின் அளவில் நின்று விடுவதே யன்றி அறிவினுட்சென்று கலந்து விடுவதில்லை. ஏக தேசமாக, அறிவினுட்சென்று கலந்தபோதினும், அது அவர்களுடைய பிற்கால வாழ்க்கைக்குச்சாதகமாவதேயில்லை. விடியவிடிய வாசித்துப் பிரகிருதிராஸ்திரத்தில் தேர்வு ஒருவன் பெறுகிறானென்று வைத்துக்கொள்வோம். தேர்வு முடிந்ததும், தொழிலுக்காகச் சிலகாலந் திண்டாடிக் கடைசியாக நல்லதிர்த்ஷ்டத்தால் ஏதேனும் சிபார்சுபெற்று ரூ. 35 நிவேதனத்தில் ஒரு குமாஸ்தா உத்தியோகம் அடைகிறான். இந்தக் குமாஸ்தாவேலையோ கணப்பொழுதுகூட இவனுக்கு ஓய்வு கொடுப்பதில்லை. இவன் கற்ற கல்வி எவ்வாறு இவனுக்குப் பயன்படும்? நம்மக்களுட் பெரும்பாலானது கதி இதுவே. ஒரு நாட்டினரைத் தோலும் துரும்புமாக்கி, அவர்களது மக்கள்-தத்துவத்தையே அழித்துத் தலைமுறை தலைமுறையாக அவர்களை அதோகதியில் ஆழ்த்திவிட வேண்டு

மென்ற நோக்கத்துடன் ஏற்படுத்தப்பட்டதோ இக்கல்வி முறை யென்ற எண்ணம் நமக்கு உண்டாவது இயற்கையே யல்லவோ? இக்கல்வியால் ஏற்படும் பொருள் நஷ்டத்தை நோக்கினாலும் அதிபயங்கரமா யிருக்கிறது. போலிக்கல்விக்காக எத்துணையோ குடும்பங்கள் நாசமாய் விடுவதை நாம் தினந்தோறும் காண்கிறோம்.

இவ்வாறு கற்பிக்கப்படுங் கல்வியை நமது தாய்மொழி மூலமாகக் கற்பிப்பதாயின் இத்தனை கஷ்டப்பாடின்றி, இத்துணைக் காலச்செலவும் பொருட்செலவுமின்றி எளிதில் கற்பிக்கலாம். 5 வயது முதல் 21 வயது முடிய 17 வருஷங்கள் கற்குங் கல்வியை 16-வது வயதிற்குள் சுமார் 10 வருஷங்களில் நன்றாகவும், திடமாகவும், மனத்திலே தங்கி ஊறும்படியாகவும், அறிவு விசாலிக்கும்படியாகவும், கற்று முடித்தல் கூடும். தக்க பருவத்திலே 7 வருஷ காலம் மிச்சம் பிடிப்பதென்றால், அதனால் எத்தனை நன்மை பாருங்கள்? கல்வியும் எத்துணை பயனுடையதாகவும் இன்பகரமாகவும் இருக்கும்?

தாய்மொழி மூலமாகக் கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியானது இப்பொழுதுதான் நம்மிடையே பரவி வருகிறது. இப்பொழுதுள்ள தேசியக் கிளர்ச்சியும் இவ்வுணர்ச்சியை வலியுறுத்தி வருகின்றது. ஆனால் இதை அனுஷ்டானத்திற்குக்கொண்டு வருதலில் பலப்பல இடையூறுகள் உள்ளன. தங்கள் தாய்மொழியாகிய தமிழிற் பெயர்கூட எழுத அறியாது, ஆங்கிலம் ஒருவாறு கற்று, அம்மொழியிலே தம்மைப் பெரும் புலவராகக் கருதி, தம்மைத் தமிழ் மகனென்று கூறுவதுதானும் வெட்கக்கேடென்று நினைத்து ஆங்கில நடையுடை பாவனைகளைக் கைக்கொண்டு இறுமாந்து மதிமயங்கித் திரியும் கலாசாலையாசிரியர்களும் அவர்களுையொத்த பிறருமே பேரிடையூறுசெய்து நிற்பவர்கள். இடையூறு எவ்வகையினவாயிருப்பினும், அவைகளை யெல்லாம் நமது விடாமுயற்சியாலும் பிரசார வன்மையாலும் அழித்தொழிக்கும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவன் நமக்கு ஆற்றலை அருளுமாறு பிரார்த்திப்போமாக.

முகூறிய கலாசாலை ஆசிரியர்களுக்குத் தாய்மொழி என்றால் அருவருப்பு. இவர்களாலேயே தாய்மொழி ஆதரவற்றுத் தவிக்கிறது. தமிழ் என்றால் பெரும்பாலார் கேவலமாகக் கருதுகிறார்கள். தமிழ்த்தாய்க்கு அளிக்கவேண்டும் மதிப்பு நம்மவரால் அளிக்கப்படவில்லை. தமிழ் அன்னையின் அழகுரல் கேட்கின்றது. நம்மக்கள் வாழ்வே தமிழ் வாழ்வைப் பொறுத்துள்ளது. அவ்வாழ்வைப் புறக்கணிக்கிறோம். “இன்பத் தேன் வந்து பாயும்” தமிழின் நறுஞ்சுவையை இப்போது அனுபவிக்கிறோமா? வெட்கத்தோடு, இல்லையென்றே கூற வேண்டி யிருக்கிறது. மக்களே தாயை ஆதரியாதிருந்தால் அவள் கதி எவ்வாறாகும்? நமது தகுதிதான் என்னாகும்? சகோதரிகளே! தமிழுக்காகத் தொண்டுபுரிய முன்வருவோம். தமிழ் நலத்திற்காக உழைப்பதன் பொருட்டு இறைவன் நமக்கு அறிவாற்றல்களைத் தந்தருளுமாறு பிரார்த்திப்போமாக.

நம்மினத்தவர்களும் ஆண்மக்களைப் போலவே கலாசாலைகளிற் கற்றுவருதல்பற்றிப் பொதுவாகவுள்ள கல்வியைக் குறித்து இத்துணை பேசினேன். இனி நம்மினத்தவர்க்கே உரிய கல்வி விஷயத்தைக் குறித்துச்
 பெண்களுக் கில கூறுதல் அவசியமென்று நினைக்கிறேன்.
 சூரிய கல்வி பெண்களுக்கு உயர்தரக் கல்வி வேண்டுவது தானா என்ற ஒரு கேள்வியை நாம் எடுத்துக் கொள்வோம். இதற்குரிய நியாயங்களைப் பலபட ஆராய வேண்டுவதில்லை. ஒரு சிலரே உயர்தரக் கல்வியை (Collegiate Education) மேற்கொள்ளுவதற்குத் தகுதி வாய்ந்தவராவர். அவர்கள் தங்கள் தகுதிக்கேற்ப உயர்தரக் கல்வியை நாடி உயர்தரக் கலாசாலைகளுக்குச் செல்லட்டும். நம்மிற் பெரும்பாலார்க்கு உயர்தரக் கல்வி இன்றியமையாத தன்மெனத்தான் கூற வேண்டும். இப்போது ஆண்மக்களும் பெண்மக்களும் கல்வி முறையில் ஒரு வேறுபாடுமின்றி ஒரே முறையிற் போதிக் கப்பட்டு வருகிறார்கள். பெண்களாகிய நமது வாழ்க்கைக்குத் தக்கபடி, கல்வி முறையின் அமைப்பு மாறுபடுதல் வேண்டும். தாய்ப்பாஷையை நன்றாய்க் கற்று அதற்கு மேல்தான் மற்றப் பாஷைகளைப் படிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அப்

பாஷைகளிலுள்ள பெரியார் கருத்துக்களாலும் மற்றைய விசேடங்களாலும் நாம் பயனடையக் கூடியவர்களாவோம். நமக்குத் தாய்மொழியில் நல்ல பயிற்சி யுண்டாகும்படி கல்வி முறை அமையவேண்டும். ஆங்கிலக் கல்வியும் ஓரளவு வேண்டற்பாலதே. பல துறைகளிலும் ஆங்கிலம் பயன்படுவதாயிருக்கும். சங்கீதம் முதலிய நற்கலைகளில் (Fine Arts) நமக்கு நல்ல பயிற்சி யுண்டாகும்படி கல்விமுறை அமைய வேண்டும். அன்றியும், இல்லற நிர்வாகத்திற்குரிய விஷயங்களனைத்தும் (Domestic Science, Domestic Economy etc.) நமக்குச் செவ்வனே கற்பிக்கப்படுதல் வேண்டும். இம்முறையிலே நமது கல்வி அமையுமாயின், நம்மிற் பெரும்பாலார்க்குத் திருப்திகரமாயிருக்குமென்றெண்ணுகிறேன். இதற்கு வேண்டும் முயற்சிகளை நாமும் நமது சகோதரர்களும் செய்ய முற்படுதல் வேண்டும். இறைவன் திருவருள் இதனைக் கூட்டுவிப்பதாக.

சகோதரிகளே! சமயம் பற்றியும் கல்வி பற்றியும் எனக்குத் தோற்றிய சில கருத்துக்களை உங்கள் முன்னிலையில் கூறினேன். இம்முன்றில் ஒவ்வொன்றும் எத்தனையோ விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டுவதாயுள்ளது. ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனையோ கேள்விகள் இயல்பாக எழக்கூடியன. அவற்றையெல்லாம் இங்கெடுத்து வியவகரிப்பதாயின் உங்கள் பொறுமையையும் அதிகக்கிரமித்து நான் பேசிக்கொண்டிருக்க நேரிடும். ஆதலால், இதுகாறும் மிக்க அன்போடும் பொறுமையோடும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த உங்களனைவர்க்கும் என் நன்றியைச் செலுத்தி இத் தலைமையுரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால், ஒன்று மாத்திரம் கூற விரும்புகிறேன். இதுவரை எடுத்து மொழிந்த பிரார்த்தனையோடு அமையாது அவைநிறைவேறுவதற்கு நாம் இடைவிடாது முயற்சி செய்யவேண்டுமென்பதை மாத்திரம் உங்களுக்கு ஞாபகப் படுத்தி உங்களிடம் விடைபெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

முடிவுரை

‘குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான் முந்துறும்.’

என்பது பொய்யா வேதம். நமது முயற்சியிருந்தாலன்றித் திருவருளின் துணையை நாம் எதிர்பார்த்தல் கூடாது. ஆதலின் சகோதரிகளே! சைவம் தழைத்தோங்கவும், நமது பெண்ணினத்தார்கள் கௌரவ வாழ்க்கை வாழ்ந்து ஆண்பாலார்க்கு உண்மையான துணையாய் நிற்கவும், நமது தமிழ்த் தாய் செழித்து வளரவும், நமது தேசம் முன்னேற்றமடையவும் உழைப்பதற்கு நாட்டங் கொள்ளுவோம். நம் உழைப்பை பாரதமாதா எதிர்நோக்கி நிற்கின்றாள். இவ்வாறு முயலுவதற்கு அருட்பெருஞ் ஜோதியாகிய நம் ஆண்டவன் நமக்குப் போதிய அறிவும் ஆற்றலும் ஊக்கமும் அளிப்பானாக. சுபம்!

“ நவசக்தி ” ஆசிரியர்
திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

இயற்றிய நூல்கள்

	ரு. அ.
பெரியபுராணம்—அரும்பதவிசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும்	
வசனமும்	... 7 0
மனிதவாழ்க்கையும் கார்த்தியடிகளும்	... 2 8
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை	... 2 0
தமிழ்த் தென்றல்	... 2 0
பட்டினத்தார் திருப்பாடற்றிரட்டு—பொழிப்புரையுடன்	... 2 0
முருகன் அல்லது அழகு	... 1 0
இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவுள்ளம்	... 0 12
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே	... 0 8
சைவத்தின் சமரசம்	... 0 8
சைவத்திறவு	... 0 8
சமரச சன்மார்க்க போதம்	... 0 8
சமரச சன்மார்க்கத் திறவு	... 0 4
சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து	... 0 8
தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்	... 0 8
இமயமலை அல்லது தியானம்	... 0 6
காரைக்காலம்மையார் திருமுறை—அரும்பதக் குறிப்	
புரையுடன்	... 0 6
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானும்	... 0 4
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம்	... 0 4
உரிமைவேட்கை அல்லது நாட்டுப்பாடல்	... 0 4
முருகன் அருள் வேட்டல்	... 0 4
நாயன்மார்	... 0 3
சமரச தீபம்	... 0 2
நினைப்பவர் மனம்	... 0 2
சைவ சமய சாரம்	... 0 1

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரே காலத்தில் வாங்கு
வோர்க்குத் தபாற் செலவின்றி மணியார்டர் கமிஷன் கழித்து
வி. பி-யில் அனுப்பப்படும்.

முருகவேள் புத்தகசாலை,

12, கணபதிமுதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

சமாஜ வெளியீடுகள்

			ரூ. அ.
சம்பந்தர் தேவாரம்	...	...	1 0
அப்பர் ,,	...	...	0 12
சுந்தரர் ,,	...	...	0 4
திருவாசகம் உரையுடன்	...	...	3 0
அ, சு திருமுறைகள்	...	...	0 10
திருமந்திரம்	...	...	1 0
கக-ம் திருமுறை	...	...	0 11
பெரியபுராணம்	...	...	1 6
சிவஞானசித்தியார் உரையுடன்	...	...	0 12
மெய்கண்டாரும் சிவஞானபோதமும்	...	...	1 0
சித்தாந்த சாத்திரம் உரையுடன்	...	...	3 0
தலயாத்திரைப் படம்	...	...	0 4
சங்கநூற்புலவர்கள் பெயரகராதி	...	...	0 2½

தபாற்கூலி வேறு.

கிடைக்குமிடம் :—

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம்,

22-ஏ, கல்லுக்காரத்தெரு, மயிலாப்பூர், சென்னை.